„Így készülünk szelíd háborúra, mindig magunkért, soha mások ellen,
Sót párolunk és vásznakat szövünk, s míg kisebbítnek, lassan megnövünk.” *Dsida Jenő*

FRONT

A nemzeti ellenállás lapja **Ne csak beszélj, cselekedj is!**

2005. július 12. **II. évfolyam 14. szám** **167 Ft**

Egyik kutya, másik eb

fotó: www.oskar.atw.hu

Elnyomás itthon és otthon

Nem lehet velünk packázni

Rácz Szabó Lászlóval a dobogókői találkozón sikerült beszélgetni, ahol hozzászólásával a nemzeti radikálisok összefogását próbálta segíteni.

– Ön a Magyar Polgári Szövetség elnöke, legyen szíves egy-két szóban bemutatni ezt a szervezetet.

– Az MPSZ egy nemrégiben alakult jobboldali szervezet, ami nem olyan régen alakult, a múlt év nyarán. Mi a választásokra készültünk annak idején, ezen főként a helyhatóságit céloztuk meg. Azért alakultuk meg, mert nemigen vannak Szerbiában a magyar jobboldalon, nem képviselik azokat az elveket, amik ehhez az oldalhoz tartoznak. Ennek meg is lett az eredménye, túlságosan felbátorodott a szerbség. A magyarverések ebből is következtek. Egy állandóan lavírozó politikai közeg képviseli a magyarságot. Ez az állandó lavírozás felkelti az érdeklődését a szerb nacionalizmusnak és úgy értékelik, hogy ez a gyengeség jele. Ebből következőleg meg lehet verni a magyar embert.

Ugyanakkor itt van az ideje annak, hogy a magyarságot kimozdítsuk abból a letargiából, melybe belenyomta őket a szegénység, a kiszolgáltatottság, a délszláv polgárháború, a bombázás és a magyarverések, a kilátástalanság, hogy nincs munkahelyük. A pénzüket ellopták, a nyakukba ültették a menekülteket. Szinte az egyetlen voltam, aki szembeszállt ezzel a menekült betelepítéssel.

Én nem ratifikáltam, hogy a Horvátországból jött szerb menekültek letelepedhessenek. Ez bírósági feljelentéssel járt. Három év bírósági procedúra, egy rakás rendőrségi tortúra, de aztán a végén „megúsztam". Hivatali viszszaéléssel vádoltak, de ezt minden választás előtt eljátsszák velem, ennek csak politikai propaganda értéke van.

A választásokon még a Fidesztől is kaptam „ajándékot", ugyanis ellenem kampányoltak Kasza Józsefet segítve. Zentán Orbán Viktor személyesen segítette Kaszát.

– Említette a magyarveréseket. Ezek mintha megszaporodtak volna mostanában.

– Igen. Azonban azt is tudni kell, hogy magyarverések mindig is voltak – a Milosevichi korszaktól kezdve egészen idáig. Az volt a különbség eddig, hogy a politikai világ – főként itt a VMSZ-re gondolok – ezt nem tette szóvá, mivel ők is benne voltak a kormányban, ők is tagjai annak a rendszernek. Amikor kiesett Kasza a pikszisből, akkor következett az, hogy megpróbált visszajutni és zsarolta őket azzal,

hogy majd én is megmutatom, hogy ki vagyok, ezért kezdte mondogatni a magyarverés ügyet. Ettől függetlenül a magyarverések száma megnövekedtet, azon egyszerű okból kifolyólag, hogy amikor ezt elkezdték hirdetgetni, mondani, kiderült, hogy se a bűnüldöző szervek, sem a bíróság, a végrehajtó szerv nem végzi a munkáját, hanem megkülönbözteti a szerbet a magyartól. A szerb egy nanával megússza, míg a magyart akár le is csukják. Több év börtönre.

A tömeggyilkosokat, akik előre kitervelten több embert megöltek tíz évet kaptak, a magyar fiúk tizenhármat, pedig csak megvertek egy-egy szerbet, és szó sem volt emberhalálról.

A magyar emberek lelkivilágát főként az bántja, hogy másodlagos, harmadlagos állampolgárnak számítanak, nem számítanak egész embernek. Így kezeli őket a törvény, a rendőrség, a munkaadó, a privatizáció. Mindenből kiszorulnak, ez az, ami mindenre rányomja a bélyegét. Felbátorodnak azok, akik verik a magyarokat, hiszen ebből kifolyólag azt hiszik, hogy nekik mindent szabad.

Volt egy december 5-e, az is csapás volt. A másik csapás a magyarságra az, hogy egyik magyarországi parlamenti pát sem veszi komolyan ezeket a dolgokat. Azt, hogy mi magyar emberek vagyunk, és nem állnak ki mellettünk. Egyetlen egy megoldást találnak nekünk: a globalizációt nyeljünk le. Ez szerintem nincs rendjén, mert mi nem szeretnénk lenyelni a globalizációt, mert ez nem megoldás arra, hogy a magyar nemzet odaát jobban éljen, hanem csak arra, hogy hogyan legyünk mások, mint amik vagyunk. Mi a megoldás? Az autonómia. Nekünk mindenképpen szükségünk van a kettős-állampolgárságra amiért kiállunk. E két kérdés létfontosságú számunkra.

– Az MPSZ-nek milyen távlati céljai vannak?

– Azt akarjuk elérni, hogy a törvények egyformán működjenek. Rosszak a törvények, ez nem is kérdése, de mi ezzel nem foglalkozhatunk. A legfontosabb az hogy a törvényeket egyformán alkalmazzák az emberekre.

Célunk az, hogy nyílt beszéddel – nem azt mondom, hogy nemzeti radikalizmussal –, igazmondással, nevén nevezve a dolgokat, megszólítva az embereket, visszahozzuk az önbecsülésüket. Igenis van egy törvény, és tessék a mellett kiállni. Viselkedjenek úgy, mint az egyenrangú emberek és keressék az igazukat. Előbb-utóbb belátják a szerbek, hogy nem lehet velünk packázni.

Célunk az összefogás. Még a magyarveréseket is meg tudjuk ezzel oldani, mi már tettünk olyan javaslatot, és ezt meg is fogjuk szervezni, ha más nincsen. Azt mondjuk a fiataloknak, hogy ötösével-hatosával közlekedjetek, és ha valaki akkor is bántani mer benneteket, akkor üssetek vissza.

Nincs más megoldás, a sarkatokra kell állni, és mi is ezt fogjuk tenni. Remélem ezt a Dobogókőn összegyűlt szervezetek is megteszik.

Szabó T.

December 5.

Decemberi fagyban járok,
Talpam alatt ropog a halál.
Hol vagytok testvérek,
Hová levétek?
Zsarnokság törte tán
Szét a Magyar Szerelmet?
Nem akartok már Kárpátokon
Himnuszt zengeni?
Árpád s Attila honját megmenekíteni?
Vagy elveszett már végleg a lélek?
Lehet-e az, hogy mind mi Szent
Vala oda? S Hunnia árulóknak lett otthona.
Föl testvérek! Kardot, tollat a kezekbe,
Most ezt kívánja a Haza!
S ha összegyűlünk mind, ti rettegjetek,
Kik Kölcseyt s Istvánt szemen köpétek.
Várnátok a halált, az egyszerűt,
S nem leltek mást csak kínt, a törvényszerűt.
Reszkess méltó ősök méltatlan utóda,
Nemzetünknek fattya, nagyvilágnak mocska!
Fuss, menekülj, míg hájad bírja lábad,
Vagy egy este egy Magyar, sírva veri szét
pofádat.

Major Balázs

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Magyarverés 7.

Pár napja híre ment, hogy Komárom szlovák oldalán, a Hlinka-gárdát utánzó szlovák neonáci szervezet magyar-ellenes tüntetést szervez a mai napra.

Tudni kell (aki előtt homályos a dolog), hogy a város lakosainak jelentős hányada magyar ajkú, és csak a trianoni szerződés felelőseinek döntése következtében szlovák állampolgár.

Azt is, hogy ez a díszes társaság a felelős Kossuth Lajos szobrának leköpködéséért, meggyalázásáért.

Nos, ezek az „urak, hölgyek" azt szeretnék manapság, hogy a kinti magyarok identitásának, becsületének megalázása után talán még származásukat is beolvasszák a meciari őrület szellemében, a szlovák egységbe..

Azt is tudni kell, hogy más kormányok, ha külhonban élő honfitársaikat sérelem éri, általában ez ellen fel szoktak lépni.

Mivel ez nálunk nemigen jellemző, egy elszánt fiatalokból álló csoport elhatározta, hogy megkísérli megvédeni a magyarság maradék becsületét, és puszta jelenlétükkel demonstrálják az eszement neonácikkal szemben azt, hogy még azért vannak olyanok, akik mellé képesek állni kinti testvéreiknek.

Némi huzavona után (pl. a határon az árpádsávos történelmi zászlót „tiltott jelképnek" minősítve az egyik csoportot a magyar határőrök nem akarták átengedni...), úgy tűnt összejön a dolog.

Nem követtek el rendbontást, **csak** szemben megálltak az utca túloldalán a nemzetünket mocskoló hordával szemben, legfőbb „bűnük" a Kossuth téri emlékezetes „shalomozás" (2003. febr. 12.) licencére elkövetett „beszólogatás" volt.

A képek önmagukért beszélnek: A szlovák kommandósok, mikor parancsnokuk megelégelte a nem kívánatos magyar jelenlétet, és felhangzott a magyar Himnusz, akcióba lendültek...

Volt itt adok-kapok, kergetősdi, gumibotozás, ahogy egy EU-tag „társ-polgáraitól" elvárható.

szöveg és képek a www.oskar.atw.hu engedélyével

Közlemény

Morva Birodalom sohasem létezett. Metodot a pápa Sirmiumba, tehát Sriemska Mitrovocába nevezte ki érseknek és sohasem járt Komáromban. Svatopluk sem létezett, mert a neve Zwentibold volt és frank helytartó volt. Metodot, mint görögöt a korai skizma szellemében gyűlölte és valószínűleg ő is ölette meg. Sirmium a Száva partján van és így sohasem élhetett szlovák nép ezer évig magyar uralom alatt.

A jelenlegi szlávságot a Rákóczi szabadságharcot követően a császáriak telepítettek be katonai haditervek alapján a magyar falvakra, hogy a magyar elemet a Birodalom határain elnyomják.

A telepesek jelszavai, beidegzettsége a császári titkosrendőrség programozása alapján működik, de a csehek és a szovjetizálás is felhasználta, így mára már Univerzálissá vált.

A finnugoros történelemszemlélet nem engedi ezeket a tényeket a napvilágra. Bűnrészességük, magyarellenes elfogultságuk, ami a rasszizmust súrolja, nyilvánvaló. Ezt kihasználja a szlovák alkotmány és összefarigcsál magának jogokat.

Hlinka a magyarokkal való együttélés mellett volt és Tiso az ő végrendelete értelmében megegyezett Horthyval, hogy autonómia keretében csatlakoznak Magyarországhoz. Ribbentropp ezt megakadályozta és így lett Szlovák állam.

A jelenlegi Hlinka gárdát a benesi-szovjet hagyaték és csehoszlovákizmus szellemében oroszbarát elemek szervezik és semmi köze a fasizmushoz, vagy nácizmushoz.

Geonczeol Gyula
a Magyarok Világszövetsége Szlovákiai
Országos Tanácsa elnöke

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

„Magyar a Magyarral”

„Nemzethalál vagy megmaradás. Ez itt a kérdés. Történelmünk során nem először, de lehet, hogy utoljára.” – kezdte nyitóbeszédét Kakuk Attila július 2-án a nemzeti radikális szervezetek tanácskozásán. A Magyar Önvédelmi Mozgalom elnöke házigazdaként vezette a tanácskozást ahol tucatnyi szervezet képviseltette magát.

„Mindig szebb az a csokor, amit mezei virágból kötnek, mint egy olyan csokor, olyan bokréta, ami csak tisztán mondjuk vörös szegfűből áll, vagy jobbra, balra ingadozó sárga tulipánból, ne adj isten sokkal szebb a magyar föld gyümölcséből, gyümölcseiből összerakott gyümölcsös tál, mintha abban csak egyszínű, fonnyadt narancsok volnának, bár a tetejére csaliként egy piros-fehér-zöld zászlót is krepp papírból tűztek. És nem beszélve arról, hogy ezek fölött még a Kohn-Weis-Grün szabad madaras kötelék köröz, és időnként rápiszkít ezekre a csokrokra. Én azt mondom, hogy a vadvirágos rét virágai vagyunk mi szabad magyarok.” – érzékeltette Kakuk a mai magyar közélet helyzetét. Úgy tűnik, hogy a nemzeti radikális bokréta összekötése elkezdődött. A találkozón részt vevő szervezetek nagy része aláírt egy együttműködési szándéknyilatkozatot, ami alapja lehet a jövő évi választásokon való közös indulásnak.

A találkozón a Magyar Nemzeti Front nevében Szabó Tamás elnökségi tag szólalt fel, az alábbiakban az ő beszédéből idézünk:

„Arra, hogy akár a gyakorlati politika, akár a tudomány körében valóban nagy eredményekhez jussunk, a kíméletlenségnek egy bizonyos foka kívántatik. Ki azt, minek célszerűségéről meg van győződve elhalasztja, vagy csak félig teszi, mert egyes érdeket sérteni nem mer, vagy ki nézeteit csak módosítva mondja ki, nehogy velük botrányt okozzon, vagy az emberek boldogító hitét ingassa meg, soha nagy eredményhez jutni nem fog. Az igazság győzelmének akadálya nem a tévedés – a hiba – , hanem a féligazságok.”

Báró Eötvös Józseftől idézem ezeket a sorokat. Ennek a pár mondatnak a szellemében szeretnék beszélni, hogy kézzelfogható dolgok születhessenek. Meg kellene néznünk, hogy mit tudunk tenni az összefogásért.

Az eszmei alapok úgy látom nagyjából a helyükön vannak, nem hiszem, hogy ezen fogunk összeveszni. A Magyar nemzeti Front értékteremtő, értékőrző párt. Vannak kiszolgáló pártok is, akik kimennek a piacra, megnézik mire van igény, és aszerint fognak beszélni. A Fidesz is kiment a nagy választási piacra, megnézte, hogy mire van igény. Csahos kutyáit elengedte – akik bizony néha nálunk jóval keményebben beszélnek, radikálisabb cikkeket publikálnak – más kérdés, hogy a fideszesek a parlamentben hogyan dolgoznak. Az átlag magyar választót meg tudják téveszteni, kiszolgálják a választói igényeket, begyűjtik a szavazatokat, elhitetik magukról, hogy micsoda nagyszerű magyar emberek.

A Magyar Nemzeti Front nem így nézi a dolgokat. Van egy radikális nemzeti eszme – ebbe tartozik természetesen a Szent Korona eszme is – és azt próbálja elérni, hogy ezt minél többen vallják maguknak. Mi nem a szavazatok után megyünk, mi egy eszmét követünk.

Fontos tisztázni már az elején, hogy módszertani problémákkal találkozhatunk. Azzal, hogy egyesek által avíttnak mondott gondolatokat közvetítünk vagy belemegyünk a marketingbe, belemegyünk abba, hogy minél több embert, szavazatot gyűjtsünk be. Belemegyünk abba, hogy parlamenti pártok retorikáját átvegyük, belemegyünk abba, hogy közleményeinkbe, és rendezvényeinkben a jelenlegi parlamenti pártokat bevonjuk – azt remélve, hogy ettől megnő a jelenlegi szavazótáborunk. Belemegyünk abba, hogy felkínáljuk magunkat leendő szövetségesüknek. Belemegyünk abba, hogy ha mi összefogunk, akkor megkeressük őket, hogy az ő vezetésükkel menjük a parlamentbe. Volt már erre is példa.

A Magyar Nemzeti Front ezért nem reagált a Honfoglalás 2000 felhívására. Mert ilyenbe mi nem megyünk bele! Mert a globalizáció kiszolgálóival mi nem vagyunk hajlandóak együtt dolgozni! Kicsit „nyakas” párt vagyunk. Nekünk van néhány alapvetésünk:

Azt mondjuk, hogy Magyarországot gyarmatosították. Magyarországot fel kell szabadítani! Másik alapvetésünk a Szent Korona eszme. A globalizációval nem tudunk kiegyezni. Visszalépésekről a választások második fordulójáig nem beszélünk. Miniszterelnök-jelöltünk nem Orbán Viktor. Majd meglátjuk, hogy az új magyar parlamentben milyen becsületes emberek ülnek, kit választhatunk miniszterelnöknek. Nem kell nekünk úgy csatába indulnunk, hogy egy kétes identitású úriember nevét tűzzük zászlónkra.

Mi nem azon szervezetek közé tartozunk akiket a jó gazda szépen felhizlal, majd kiviszi a vásárra, ott átadja a sakternak, és akkor egy fából vaskarikát csinál majd Viktor-Viktor, kóser kolbászt gyárt, bedarálja a szavazói közé. Ez már megtörtént, emlékezünk a visszaléptetésekre az előző választásnál, és nézzük meg, hogy mi lett az eredménye.

Kézzel fogható dolgot cselekedhetnénk most. Azonkívül, hogy kiadunk egy elvi nyilatkozatot, hogy bizony mi együtt gondoljuk a választásokon való részvételt. Alakíthatnánk 30 napon belül – ennyi a bejegyzés ideje – egy választási pártot. Egy választási pártot, melynek nevéről meg tudnánk egyezni, ez nem hiszem hogy különösebb vita tárgyát képezné köztünk.

Ez a választási párt nagyon könnyen összehozható, ennek a választási pártnak csak 5%-ot kell elérnie, nem 10 vagy 15%-ot.

Hogy ha valaki ez ellen szól, akkor azt tudom mondani, hogy nem akarásnak nyögés a vége. Aki ebben nem hajlandó részt venni, az nem is akarja a valódi összefogást, az nem tiszta szándékú.

A pártok nélküli rendszer – akármilyen ideológiától is vezérelne – egyelőre álom. Ezt kétféle úton lehetne elérni, az egyik az ha bekerül a parlamentbe egy megfelelően erős csapat, és belülről fogja megváltoztatni az egész rendszert – pillanatnyilag ezt az egy utat látom. A másik út a forradalom. De hát könyörgök, annyi emberünk sincs, hogy a sebesültjeinket összeszedjük, ha valami ilyesmi történik. Nemhogy egy földrengető forradalmat hirdessünk a Kossuth térre.

Alulról kezdve, nehéz és szívós munkával látok valami esélyt arra, hogy változás történjék. Forradalomra semmi esély, különösen akkor nem, amikor majd jönnek az EU egyesített rendfenntartó csapatai.

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Nem akarásnak nyögés a vége

„Engedjék meg, hogy megköszönjem a Jobbik nevében is, a Magyar Önvédelmi Mozgalom vezetőségének és lelkes tagságának, hogy ezt a mai értékes találkozót megszervezte nekünk, és lehetőséget biztosított egy ilyen fontos eszmecserére.

A legfontosabb mandátumom a mai nappal kapcsolatban, a Jobbik elnökségétől, hogy határozottan kijelentsem, a Jobbik minden nemzeti szervezettel hajlandó és kész a párbeszédre a közös összefogás és az esetleges választásokon való indulásról a parlamentbe kerülés érdekében."

részlet Szabó Gábor dobogókői beszédéből

„Egy nem túl kellemes szombati teadélutánon vettünk részt, hatékony munkát nem várunk ettől a szerveződéstől" – összegezte tapasztalatait Szabó Gábor, a Jobbik pártigazgatója. Nem is írták alá a találkozó végén kiadott, együttműködésre felszólító szándéknyilatkozatot. A párt jelenleg egyedül készül a választásokra, s mind a 176 egyéni választókerületben szeretnének saját jelöltet állítani. Nem lesz könnyű: vannak kerületek, ahol a pártnak egyetlen települési alapszervezete sincs.

hvg 2005. július 9.

JOBBIK-ROSSZ lelkiismeret

A Magyar Önvédelmi Mozgalom által, a radikális keresztény-nemzeti erők összefogásáért szervezett, 2005. július 2-i dobogókői találkozót követően Szabó Gábor a Jobbik pártigazgatója - aki részt vett és fel is szólalt az összejövetelen – azt nyilatkozta a HVG 2005. július 9-i számában, hogy: „Egy nem túl kellemes szombati teadélutánon vettünk részt…"

A Dobogókőn megjelent és ott a „Magyar a Magyarral" Egyeztető Testület létrehozását kimondó, szándéknyilatkozatot aláíró szervezetek képviselői megdöbbenve fogadták Szabó Gábornak a találkozón elhangzott felszólalásával szöges ellentétben álló, a nemzeti radikalizmus további megosztására irányuló nyilatkozatát.

Valószínűleg nem érezhette túl jól magát Dobogókőn az, aki már eleve úgy jött el a találkozóra, hogy nem akar a nemzet ügye iránti alázattól vezérelve a nemzeti radikális erők összefogásában részt venni. Vajon hogy tud elszámolni lelkiismeretével az, aki a tanácskozáson a délvidéki Magyar Polgári Szövetséget képviselő Rácz Szabó László - mintegy a trianoni határokon kívül rekedt magyarság segélykiáltásaként elhangzott – mondata: „Kérlek benneteket, egyezzetek meg – a mi életünkért!" – után is az összefogás ellen szól. Őszintén remélem, hogy Szabó Gábor eme nyilatkozata nem a Jobbik Magyarországért Mozgalom hivatalos és végleges álláspontja. Mi, a kárpát-medencei magyarság megmaradásáért tenni kész, keresztény nemzeti erők egyesítéséért tevékenykedők, továbbra is várunk sorainkba minden céljainkkal egyetértő szervezetet, már a 2005. július 23-ára tervezett „Magyar a Magyarral" Egyeztető Testület alakuló ülésére is.

Dr. Kakuk Attila
Magyar Önvédelmi Mozgalom elnöke

Az MNF nem jár külön utakon

Schuster Lóránt az Magyar Nemzeti Front elnöke elmondta, hogy a párt elkezdte a felkészülést a 2006-os választásokra, képviselőjelölteket és segítőiket keresik országszerte.

Shuster felhívta a figyelmet arra, hogy az MNF komolyan gondolja a nemzeti erők összefogását, nem önálló indulásban, hanem szövetségben gondolkodnak, és jelöltjeiket is ebből kiindulva választják ki.

A párt több a nemzeti erők összefogását taglaló tárgyaláson is részt vett már, ám ezek eddig rendre kudarcba fulladtak.

Sajnálatos módon vannak olyan szervezetek, melyek nemzeti összefogást hirdetnek, ám a választásokon való részvételt az ő nevükön, listájukon és szervezetükön belül tudják csak elképzelni. Ez eddig a Fidesz gyakorlata volt, úgy látszik példájuk ragadós.

Dobogókői szándéknyilatkozat

A Magyar Önvédelmi Mozgalom meghívására 14 szervezet kezdte meg a tárgyalásokat. Megjelent az Ébredj Hazám Polgári Kör, Délvidéki Magyar Polgári Szövetség, FKgP, Jobbik Magyarországért Mozgalom, Magyar Nemzeti Front, Magyar Nemzeti Szabadság Párt, Magyarország-Gondozott Kert Mozgalom, Magyar Csodaszarvas Egyesület, Összefogás a Fennmaradásért Mozgalom, Pajzs Szövetség, Pofosz, Szabad Magyarországért Mozgalom, Vér és Becsület Kulturális Egyesület.

A Honfoglalás 2000 Egyesület, Magyar Nemzeti Szövetség és a Hatvannégy Vármegye ifjúsági Mozgalom technikai akadályok miatt nem tudott megjelenni.

Alulírottak a 2005. július 2-i találkozó résztvevői kinyilvánítják az együttműködési szándékukat a „Magyar a Magyarral" egyeztető testület keretében.

Dobogókő, 2005. július 2.

– Magyar Önvédelmi Mozgalom
– Ébredj Hazám Polgári Kör
– Honfoglalás 2000
– Magyar Nemzeti Front
– Magyarország-Gondozott Kert Mozgalom
– Magyar Nemzeti Szabadságpárt
– Magyar Nemzeti Szövetség
– Pajzs Szövetség
– Összefogás a Fennmaradásért Mozgalom
– Vér és Becsület Kulturális Egyesület

A lista nyílt, további csatlakozásokat magyaronvedelem@magyaronvedelem.hu címen lehet bejelenteni.

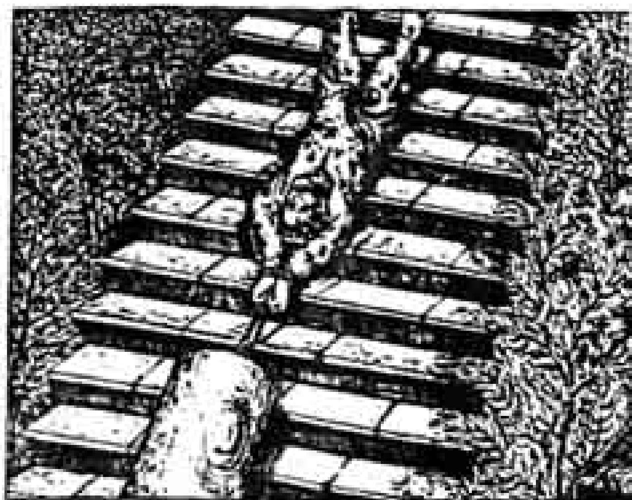
A jelentkezőket szeretettel várjuk a következő „Magyar a Magyarral" egyeztető testületi gyűlésre!

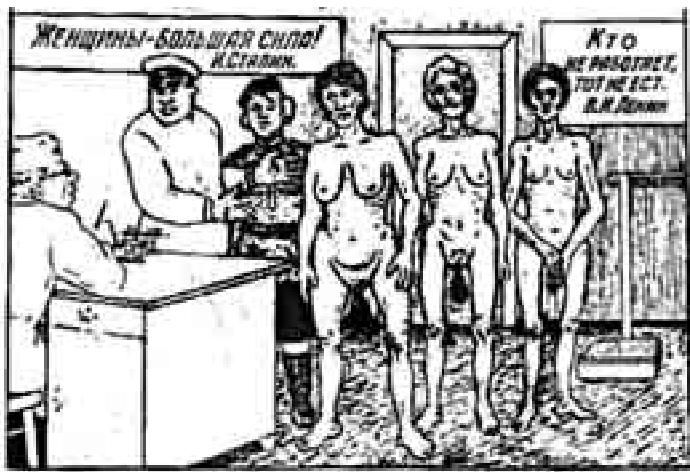

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

GULAG RÉM-KÉP-REGÉNY 7.

A Szoloveci Különleges Lágerekben, a Szekirnaja-hegyről a „darálónak”, „halállépcsőnek” nevezett 365 lépcsőfokon engedték le a fagerendához kötözött elítélteket, hogy jól szórakozhassanak a belső őrség tagjai, akik egykor bűnözők voltak, és besúgással, talpnyalással szereztek érdemeket a parancsnokságnál. Az áldozatok, akik általában az „osztályellenségek” közül kerültek ki, a lépcső aljára érve eldeformálódott tetemekké, véres hústömeggé váltak. Az ODPU-NKVD Gulagjától sokat tanulhatott a német Gestapo és SS...

A „nép ellenségeinek” lányai, nővérei és feleségei orvosi vizsgálaton az NKVD „szoloveci hatalom” Gulag-lágerében...
– Doktor, ezek az elitéltek nem teljesítik a tervet! Írja ki őket „nullás diétára”!... (A javítómunka-táborokban a „nép ellenségeihez” tartozó nőkkel a legnehezebb munkákat végeztették – földmunkákon, fakitermelésen dolgoztak. A fizikai túlterhelés és éhezés következtében sok nőnek kiesett a méhe. A beteg és elgyengült nőket „nullás diétával”, éheztetéssel gyilkolták meg...)
A falon: A nő – nagy hatalom! J. Sztálin
Aki nem dolgozik, ne is egyék! V. I. Lenin

Az NKVD-UFU a személyi kultusz éveiben szabályos időszakonként tömegesen végezte ki a „nép ellenségeit”...
A tömeges „profilasztikus kivégzéseket“ a bolsevikok az 1920-as években alkalmazták először az USZLON-on (Különleges Szoloveci Lágerek Parancsnoksága – a Gulag elődje). A sztálinizmus mindig tartott az értelmiségtől. Az 1930-as években, a tömeges represssziók idején a főként értelmiségekből álló „nép ellenségei”– transzportokat, melyek néhány száz emberből, de akár ezerből is álltak – szabályos időközönként kicsalták a lakatlan sztyeppére, a tajgába és a tundrára, ahol aztán az NKVD-UFU speciális alakulatai géppuskákkal végezték ki őket, a sebesülteket pedig agyonverték...

A személyi kultusz idején 6 millió teljesen ártalmatlan „nép ellenséget” transzportálták Kolimára...
Azokat az elítélt „nép ellenségeit”, akik nem bírták ki a száz és ezer km-es gyalogmenetet, a Gulag NKVD-őrei lelövöldözték vagy szuronnyal agyonszurkálták. Így ölték meg azokat, akik fizikailag gyengék, betegek voltak szökni próbáltak, lesántultak vagy megőrültek. Minden fogolytranszportot fizikailag erős válogatott temetőbrigád kísért fogatokon, ásószerszámokkal felszerelve. A holttesteket meztelenül temették el. Ezer elitéltből 700-800 jutott el a „rendeltetési helyére“.

Írta és rajzolta: Dancig Szergejevics Baldajev
www.gulag.hu
következő számunkban folytatjuk

Soha ne feledjük a kommunizmus bűneit!

Hidegvérrel 2.

Megölhetjük a prolit, nem csinálnak cirkuszt

A hatalom mérhetetlen cinizmusára jellemző a PB-ülésen Marosán György, a véresszájú péklegény hozzászólása Tóth Ilona és mártírtársai kapcsán: „Tudnunk kell pontosan a halálraítéltek számát, hogy felléphessünk az imperialisták hazugságaival szemben. Ők ugyanis azt mondják, hogy ezreket gyilkolnak Magyarországon. Ha a Tóth Ilona-ügy külföldön nagy jelentőségűvé vált, akkor ez nemcsak emberbaráti célt szolgál, hanem azért van, mert ebben a perben túlnyomórészt intellektuális fiatalok vannak. Megölhetjük a prolit, nem csinálnak cirkuszt."

Marosán György

Érdemes arról is szót ejteni, amikor az újjáalakult kormány tagjainak nacionáléját nézzük, hogy Janza Károly, honvédelmi miniszter, aki megtiltotta, hogy a Nemzetőrség az '56 november első napjaitól bevonuló szovjet tankok ellen forduljon: a Ganz Hajógyár ifibizalmijából pártmunkája révén munkásigazgatóvá emelt, végzettség nélküli senkiházi apparátcsik, hiszen rajta kívül a kormányban mindenkinek volt egyetemi diplomája. Tildy Zoltán Református Teológiai Akadémiát végzett, és a belfasti Assemble College-t, Babits Antal sebészprofesszor és az Urológiai Klinika vezetője volt, Ribiánszky Miklós Kossuth-díjas törzs-állattenyésztő és mezőgazdasági szakember, Gyenes Antal diplomás közgazdász, Nezvál Ferenc Állam- és Jogtudományi Akadémiát végzett jogász.

Ezzel szemben az eljáró tanácsok elnökei az első fokú eljárásban többször nem jogászok! A „dr." nélküli bírák e korban csak „jogakadémiát" végeztek, s volt köztük olyan – Gyepes Iván –, aki a vádlottak kivégzésére szerezte meg a jogi doktorátusát. Az ügyek népbíróinak sincs jogi végzettségük, csak a tárgyalási jegyzőkönyvek vezetője jogi doktor. A megtorlás elején lévő ügyekben még látható, hogy az elnyomó hatalom nem találta meg a tömeges megtorlást lebonyolító fórumrendszert, ezekben az ügyekben (Dudás-Szabó-ügy, Földes Gábor és társai pere, melyeket természetesen ismertetni fogunk) még teljes az eljárásbeli bizonytalanság. Tiszta cselekménysorú ügy nincs is a vizsgált ügyek között. A nyomozás hosszú hónapjai alatt alakul ki a végleges megtorlási koncepció, melyet az eljáró bíróságok szolgai módon végrehajtanak. A hosszas és kíméletlen eljárással minél teljesebb körű terhelti beismerést akarnak kicsikarni. A megtöretésnek, fenyegetésnek e szakaszban több módszere van:

– a külvilágtól való teljes elszigeteltség,
– ellenállás esetén sötétzárka (Mansfeld Péter),
– hozzátartozók bebörtönzésével való fenyegetés,
– vádlott-társra terhelő vallomás,
– beismerés esetén előnyök kilátásba helyezése,
– tagadás esetén börtönben való megrohadással fenyegetés,
– fegyveres őr jelenléte a kihallgatásokon,
– ügyvédekkel való kapcsolat lehetetlensége,
– annak elhitetése, hogy a vádlott-társak beismerésben vannak,
– jegyzőkönyvileg és azonosíthatóan súlyosan sértő kifejezések használata a terheltre (kulák, huligán, osztályidegen).

Hogy milyen kihallgatások lehettek ezek, arra már a „Népakarat" 1956. november 4-i számából is következtethetünk, ahol a „Miért vallottak az ÁVH foglyai?" címmel írt cikkben a következő olvasható:

„A vallatásoknak több módszere volt. A két legsúlyosabb a sokkolás és az injekciózás. A sokkolás abból áll, hogy az áldozat fejére villanyárammal teli drótokat vezetnek. Ez teljesen megfosztja akaraterejétől. Az ÁVH-sok különleges injekciót használtak. A nagy politikai perek során is ilyen injekciók segítségével sikerült hamis vallomásra bírni az ártatlan embereket. Ez a gyógyszer teljesen megbénította az emberek akaraterejét. Félig alvó állapotba helyezte őket. Ilyenkor a pribékek elmondták mindazt, amit az áldozat szájából akartak hallani. Az akaraterejétől megfosztott ember ezután csak ezt a szöveget tudta megismételni a kérdésekre. A lassú halálnak két módszerét alkalmazták, az éhhalált és a mesterséges tébécés fertőzést." Ne legyenek illúzióink. Dudás Jánost és Szabó Józsefet a cellájukban szó szerint agyonverték és Tóth Ilona orvostanhallgató lány története is igazolni fogja, hogy semmitől sem rettentek meg.

Dr. Iván László, pszichiáter-professzor, aki 1957. szeptemberében a Budapesti Orvostudományi Egyetem Neurológiai és Pszichiátriai osztályára került, tapasztalta, hogy néhány orvostársa a hozzá felvezetett vizsgálati személy „feltáró vizsgálata során" intravénás, rövid hatású „altatószert" alkalmazott, s ez a tudatállapot alkalmas külső programok bevitelére is. Ezek az intravénás narkotikumok, az Evipan, Thipetal, Ketamin ultrarövid hatásukkal jó bevezetők voltak agymosáshoz is. Kezelő orvosként azt is hallotta, hogy klinikai orvosok „önkísérletben" vettek részt LSD-hatásvizsgálataként! Ennek diatilamidja erős pszichotomimetikus szer, hallucinogén és tudatmódosító, mely magatartás-manipulációra is alkalmas.

A bíróságok és ügyészségek elképesztően jogtalan eljárását mutatja az is, hogy az elsőfokú eljárásban több fiatalkorúra, húsz év alattira szabtak ki jogtalan halálbüntetést, az e korban nyilvánvalóan ismert jogszabály ellenére (Wittner Mária, Mansfeld Péter). Mégis, dr. Vida Ferenc hírhedt vérbíró azon sajnálkozik, hogy „a proletárdiktatúra híveivel szemben nem volt elég demokratikus, az ellenségeivel nem volt elég diktatórikus." Dr. Horváth Tibor – későbbi jogászprofesszor, intézetvezető, dékán, a Halálbüntetést Ellenzők Ligájának elnöke(!) (a kommunisták arcátlanságának nincs határa) „a fehérterror szennyes áradatáról beszél, ami elárasztotta az országot az ellenforradalom napjaiban és a magyar nép függetlenségét és szocialista vívmányait csak a Szovjetunió közvetlen hatalmi beavatkozása menthette meg".

A jegyzőkönyvek mindegyikéből kiderül a koncepciós megtorlások fő jellegzetessége, a vádiratok és ítéletek teljes elszakadása a valóságtól, a tárgyaláson elhangzottaktól. A későbbi eljárások módszerét csak az 1957. évi 25. tvr. és a 30. tvr. alakítja ki a népbíróságok rendszerével. A koncepciós eljárások súlyponti része a nyomozás és a terhelti kihallgatások. Nem ritka a 30 napos kihallgatás azoknál, akiket halálra ítéltnek szánnak. A nyomozati iratok az összes irat kétharmadát teszik ki. A döntő minősítési kérdés az, hogy szervezkedés vagy izgatás miatt emelnek-e vádat. A bizonyítási eljárásokban a fő terhelő tanúk a rendszerhez hű katonai, ÁVH-s alakulatok tagjaiból kerülnek ki, akik nem érdektelenek (Ambrus József őrnagy – az objektív tanúvallomást tevő katonák egyike ezért kerül másodfokon – a majd ismertetésre kerülő Földes Gábor ügyben – katonatársaival együtt az elítéltek közé.) Égbekiáltó azoknak az ÁVH-soknak a terhelő vallomása, akiket kifejezetten a vádlottak mentettek meg, mint Máté Lajos határőrtisztet a mosonmagyaróvári lincselő tömeg kezéből Gulyás Lajos halálraítélt lelkész. A vádbeszédek rendkívül alacsony színvonalúak, és nagyobb számú halálbüntetést indítványoznak, mint amit a bíróság kiszab. A védőbeszédek fő erénye, hogy nem osztják az ügyészi álláspontot, sem a tényállás, sem a bűnösség megállapítására.

folytatás a 8. oldalon

Soha ne feledjük a kommunizmus bűneit!

folytatás a 7. oldalról

A rövid védőbeszédekből is megállapítható az eljárások teljes jogtalansága és megalapozatlansága.

A Földes Gábor perben dr. Seifert Gézától a nagyon keményen, bátran fogalmazó dr. Várdy Lászlóig minden védő rendkívül bátor, nemes kiállásról tesz tanúbizonyságot, és korlátozott védői lehetőségei közt is igyekszik menteni a menthetőt.

Az elsőfokú ítéletek színvonala egy marxista szemináriumra emlékeztet, rendkívül demagóg és primitív. Valószínűsíthető, hogy írásba foglalásukat is külső szerv végzi. A Nagy Imre-hívőknek nincs irgalom, csak könyörtelen politikai megtorlás az egész nemzet ellen. Pedig egyes ügyekben a vádlottak motivációja éppen az volt, hogy emberéleteket mentsenek, elkerülve egy olyan tragédiát, mint a Köztársaság téri. A megtorló hatalmat ez csöppet sem hatotta meg, hiszen legszívesebben az egész forradalmi nemzetet bitófára juttatta volna.

1956. november 4. és 1958. április 1-je között „a népköztársaság elleni bűntettek elkövetése miatt" 14 378! ítéletet hirdettek ki, és az Igazságügyi Minisztériumban készült statisztika szerint 259 halálos ítéletet hoztak! Dr. Zinner Tibor történész 367 halálos ítéletről tud, a kérdés másik neves kutatója, Kahler Frigyes pedig nem kevesebb, mint 400-ról. A Politikai Nyomozó Főosztály apparátusának 75%-a semmilyen pártiskolai végzettséggel nem rendelkezik (2825 fő). Az általános műveltség terén az a jellemző, hogy az állomány többsége elemi, illetve általános iskolai végzettséggel bír (elég sok az 5-6-8 elemit végzettek száma) és igen kevés a szakember, mérnök, matematikus és nyugati nyelveket beszélők száma. Az operatív iskolázottság terén is kedvezőtlen a kép, mivel az állomány többsége, 58%-a semmilyen operatív iskolát nem végzett.

„A politikai légkör jónak mondható tudósít az Adminisztratív Osztály 57. december 3-án , lelkesen és lendületesen dolgoznak az elvtársak, a különböző vitákon egy sor helytelen nézet megszűnt." Mintegy 400 halálos ítélet(!) mellett lelkes és lendületes munkáról beszámolni – erre még szavakat sem lehet találni.

Ebben a lelkesült légkörben viszik a bitófa alá a gyermek Mansfeld Pétert. Hogy gyermekként milyen erkölcsi nagyságról tesz tanúbizonyságot s a körülötte folyó esztelen embertelenségben a hősiesség, bátorság és nemesség milyen példáját adja, arról majd a koncepciós perek bemutatásának első részében olvashatnak.

L. Anikó

Új világrend

Véleményem Londonban elkövetett robbantásokról:

A legelső megállapítás, hogy ezek is kabbalisták (számmisztikát – a számok mágikus erejét) használtak az akciójuk során. A mai akció a 7-es szám körül forgott:

Hét robbantás az év hetedik hónapjának a hetedik napján. Továbbá 2005-ben amit ha összeadunk akkor 2+5=7.

Először is, ha történik valami a világban akkor kérdezzük meg: Kinek az érdeke? Mi történt szeptember 11-e után:

– USA támadása Afganiszán, majd később Irak ellen! Vajon most kin fogják mindezt megtorolni? Talán Iránon? Köztudott, hogy Londonban miden szó szerint be van kamerázva. Hogyan lehet úgy hét helyen bombát elhelyezni, hogy egyetlen kamerán sem legyen semmilyen gyanús alak akire a biztonsági szolgálat időben felfigyelhet?

Az Izraeli és USA nagykövetséget azonnal lezárták. Senki se ki, se be!

Miért? Esetleg titokban kellet ott tartani valamit?

A másik gyanús tényező a robbanások ereje. Ha egy terrorista tényleg pusztítani akar, akkor miért használna olyan „gyenge" anyagot, hogy „csak" (ezt képletesen írom, mert egy is túl sok) kettő halottja van egy zsúfolt metrószerelvényen bekövetkezett detonációnak. Meghal két ember, van néhány sérült, meg kirepülnek az ablakok. A szomszéd kocsiknak semmi baja nem történik. Ha valaki tényleg pusztítani akart volna, akkor egy robbantási helyszínen lett volna minimum néhány száz halott, és ez tényleg nem vicc!

Az egyik oldalon profi vagyok (el tudom helyezni a bombát, nem fedezik fel idő előtt, megfelelő időben működésbe is tudom hozni), a másik résznél pedig amatőr munkát végzek, mert az egésznek úgymond nagyobb a füstje mint a lángja. Nem elgondolkodtató ez egy kicsit?

Annak megint csak semmi értelme nem volt (kivéve hatásfokozás), hogy egész nap egyetlen buszt sem engedtek forgalomba egész London területén. Olyan üres volt a város, hogy ilyen kevés járművet még soha nem láttam. Mindenhova (kivéve a lezárt utcákat) rekord idő alatt el tudtam jutni. A járdák pedig teli voltak gyalogosokkal. A hatást viszont jól fokozta ez a mutatvány is. Csodák csodájára viszont öt óra előtt, amikor az emberek munkaideje lejárt, megjelentek a buszok ismét és az emberek szépen mehettek haza (néhány óra extra utazási idővel), hogy azért még holnap is tudjanak jönni dolgozni. Meg azért, hogy akik nem néztek tévét és nem hallgattak rádiót, azokban is legyen már valami emléke a mai napnak.

Továbbá, a mentőalakulatok példásan gyorsan reagáltak az eseményekre, szinte olyan gyorsan és példaértékűen, mintha mindig is erre készültek volna. Ezt is szó szerint mondom. Mintha már előre többször is begyakoroltatták volna velük a mai napot.

Az esemény egyáltalán nem a csúcsforgalomra volt időzítve. Londonban a munkaidő reggel kilenckor kezdődik és 5-ig tart. Az első robbanás 9.17 körül történt. Ekkorra elvileg minden irodai dolgozónak (City alkalmazottak) az íróasztala mellett kellet ülnie. Tehát egy kicsivel utána, de még lehessen azt mondani, hogy csúcs idő.

Ha valóban Al-kaida csinálta volna az egészet (akikről köztudomású, hogy arabok, következtetésképpen utálják a zsidókat és Izraelt), akkor nem a valamilyen zsidók lakta városrészben – mondjuk GoldersGreen, Hendon – Brent Cross v. Hampsted – robbantottak volna? Talán Hatton Gardens ami gyémánt kereskedők utcája és kivétel nélkül zsidók a tulajdonosok.

Egyik rádióriporter azt is „elkotyogta", hogy pár héttel ezelőtt, éppen a G8-ak ajánlására teljesen átvizsgálták a sebezhető pontokat a londoni metrórendszeren, hogy ki tudják dolgozni a támadás elleni megfelelő védelmi stratégiákat. (Vagy csak a támadás megvizsgálásáig jutottak?)

A politikusok – Blair és Ken Livingston – kifejtették, hogy az esemény „tetteseit felelősségre" fogják vonni és megbüntetik. A NATO pénteken adja ki hivatalos álláspontját Brüszszelben a parancsnokok jelenlétében.

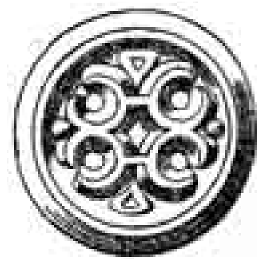
Tehát, az én véleményem szerit a mai napon ugyanazok a szervezetek és csoportok csináltak felfordulást Londonban, mint akik a WTC elleni merényleteket is elkövették 9/11-én 2001-ben.

Az igazi terroristák, tehát elsőszámú gyanúsítottaim:

MOSZAD (Izraeli titkos szolgálat), CIA (USA) és az MI6 (az Angol titkosszolgálat).

Figyeljük nyitott szemmel az eseményeket, itt még nincs vége. Ez csak a vég kezdete volt!

Ujj Mihály HVIM- London

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Mészáros Károly:

Liberalizmus kontra nacionalizmus avagy: mit gyűlöl a magyargyűlölő? 3.

Miként köszön vissza a Habsburg-idők politikája és a Trianoni tragédiához vezető aknamunka napjaink szociál-liberális politikájában?

Történelmünk során magunkba fogadtunk jövevény népeket és hazát adtunk nekik. A XIX. Században mi segítettük kinevelődni saját értelmiségüket, melynek egy része népének élére állva nem csak nemzeti öntudatot adott azoknak, de közben felerősítette annak nemzeti agresszivitását, aminek lényege a „gonosz magyar" képe és az ebből születő magyarellenesség volt. Ez a magyargyűlölő nemzeti agresszivitás fordult „hálából" ellenünk – mindig akkor, amikor a magyarság a létéért, szabadságáért vívott élet-halál harcot. A Habsburg elnyomó-politika rendre felhasználta ezt a magyarság sakkban tartására.

Mit láthatunk ebből napjainkban?

– Gonosz, elnyomó, kisebbséggyűlölő magyar képet terjesztenek? Igen, egyesek ezt terjesztik rólunk.

– Van veszélyérzet beoltása az emberekbe, egyes kisebbségekbe? Igen, van.

– Ezek célpontja a „gonosz szélsőséges magyar"? Igen, az.

– Hasonlít ez a Habsburg idők magyarellenes politikájára? Igen, hasonlít.

– A magyarság vesztét okozta ez a politika? Igen, nagyon is.

– Voltak-e magyarellenes atrocitások 1848-49-ben? Igen, voltak.

Ma pedig szintén előfordulnak magyarverések, atrocitások, sőt lincselések és a hatalom reakciója hasonló mint a Habsburg időkben. A liberális erők és sajtójuk rendre elbagatelizálják az ilyen eseteket, vagy a magyar áldozatot próbálják a világ közvéleménye előtt úgy bemutatni, mint olyat, aki magának köszönheti, hogy jól „megbüntették" (tanárverések, stb.). A magyar áldozatot elég utólag leszélsőségesezni és ez már indokolja is az atrocitást.

A vajdaságiak esetében ezt nem merték megtenni, mert ekkora nyílt manipuláció már visszaütött volna. Ha bizonyos politikai erők és a toleranciájáról elhíresült TV sztárolni képes a magyar ember lincselőit (Zámoly), az nem más, mint biztatás újabb cselekedetekre. (Esetleg idővel tömeges magyarirtásra?) Ne gondoljuk, hogy egyedül velünk teszik ezt. A tömegesen legyilkolt muzulmánokat – akár lakodalmas násznépet is – elég utólag leterroristázni és ez azonnal felmenti az elkövetőket. Látva a lakásmaffia áldozatait és az elkövetőket, e mögött nem egy magyartalanítási szándék állhat? Történelmünk során már mások is igyekeztek belopni a külföldi politikusok és az ottani közvélemény tudatába a „gonosz magyar" képét. Mikor pedig ezek a politikusok a sorsunkról döntöttek (Trianon, stb.) jogosnak tartották megbüntetésünket és a minket mocskolók javára való döntést. Jelenleg ott tartunk, hogy aki csak panaszkodik a magyarságra, annak az elvakított külföld automatikusan igazat ad. Elhitték és elhiszik a „gonosz magyarokról", hogy rettegésben tartottak és tartanak másokat. A félrevezetett világot nem az érdekli, hogy mennyire igaz, vagy hazug amit rólunk mondanak, hanem, hogy mennyire illik bele a népünkről kialakított negatív képbe. Tudták ezt Trianon előkészítői és tudják mai külső és belső követőik egyaránt. Tehát aki ártani akar a magyar nemzetnek, az előbb bemocskolja, rossz hírét kelti, hisz ismert a mondás: „El kell annak veszni, kinek veszett hírét keltik." Ezek után hiába is jajdulnánk fel ha bántanak, a félrevezetett Európa úgy sem mellénk, hanem a magyargyűlölők mellé állna. Így ha védekezni próbálnánk, azt is szélsőséges megnyilvánulásként értékelnék, ha pedig mások támadnának ránk, azt csupán jogos visszavágásnak tartanák. Vagyis magyarországi segítőikkel előre megakadályoznák felkészülésünket bármilyen védekezésre és zöld utat adnának a magyarellenességnek.

Tartozik-e a magyar nemzeti oldal és egyáltalán az összmagyarság bármivel is az emberi jogok nagyhangú védelmezőinek?

Nem, a világon semmivel. Hiszen akár a magyarokat ért atrocitások, akár az aljas kettős mérce esetén tétlenek maradtak, így hallgatásukkal biztosítva erkölcsi támogatást az elkövetőknek. Az emberi jogok és a tolerancia Don Quijotéi a magyar nemzet előtt ezzel eljátszották a becsületüket és leleplezték önmagukat.

Mi is az a szélsőséges és gyűlöletkeltő magatartás, mely ellen a „haladó" erők oly elszántan küzdenek?

Az, hogy mitől „gyűlöletkeltő" és „szélsőséges" egyértelműen nézőpont kérdése. Ferenc József szemében Kossuth volt a szélsőséges és Haynau a jó ember.

Petőfi azt írta: „Akasszátok föl a királyokat!" Ma ezért gyűlöletkeltőként bélyegeznék meg a szociál-liberálisok. Rákóczit mint haramiavezért ábrázolták a Habsburgok. (Nem véletlen, hogy csak ímmel-ámmal ünnepeltük meg, de hát hol van Rákóczi mondjuk egy Kertész Imrétől?)

Hol volt a gyűlöletellenes liga a Tilos idején, vagy mikor baloldali „haladó" fiatalok kifűrészeltek egy keresztet? Talán a magyarellenesség nem szélsőséges magatartás? Csak az a „gyűlölet" ami nyilvános és hangos, vagy az is, amit simamodorú öltönyös „urak" jól álcázva művelnek a magyarság ellen?

Vajon miért olyan a magyar nemzeti radikalizmus viszonya bizonyos kisebbségekhez, mint amilyen?

Ugyan lehet-e szeretni az olyan másságot, mely a magyar nemzet lejáratásán, jó hírének rontásán munkálkodik? Nézzük, mire jó nekik ez a lejárató aknamunka? Minél rosszabb színben tüntetik fel a magyarságot, annál nagyobb szánalmat sikerül kelteni önmaguk iránt. Hisz nekik ""zegény, ártatlan gyámoltalanoknak" el kell szenvedni ennek az „idegenggyűlölő, elnyomó" nemzetnek minden galádságát. Vagyis a külföldi támogatás (anyagi, erkölcsi, politikai, sajtó, stb.) megszerzésének záloga a magyarság rosszhírének keltése. Nem is beszélve arról, hogy így egy olyan védett helyzetbe kerülhetnek, mely mögé elbújva bármilyen sérelmüket – még a jogos és törvényes eljárást is – úgy tüntethetnek fel, hogy az csupán „másságuk" miatt érte őket.

Vajon lehet-e szeretni azt a másságot, mely állítása szerint nélkülük primitív színvonalon (bőgatya, fütyülős barack, stb.) megrekedő senkik lennénk és minden ami kultúra, elsősorban nekik köszönhető?

Vajon „alkotás" vagy vagyongyűjtés közben ők milyen kenyeret ettek? Milyen verejték termelte azt a kenyeret?

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Olvasói levél

Jó napot, sziasztok! A szombati napom reggel úgy indult mint általában. Kis családom aludt, én meg reggel elindultam bevásárolni. Egy áruházláncban, amit most nem kívánok megnevezni, a vásárlás végeztével mindig elszoktam olvasni az engem érdeklő újságokat. Bevallom, régóta csak egy-két újságot méltatok figyelemre, és nem nagyon szoktam az újdonságokat figyelni. Éppen egy magazint vettem a kezembe, amikor felkeltette újságotok a figyelmemet. Szerintem egyedül csak az ott dolgozó lány hibájának köszönhető ez, ugyanis általában a nemzeti jellegű újságokat legalulra szokták helyezni. Talán azért, mert a nyakas, kemény magyar ember nem hajol meg! Kicsit fanyalogva vettem kezembe, és bevallom elég pesszimista voltam tartalmát illetően. Régen, 7-8 éve érdekeltek a jobboldali kiadványok, de sajnos Orbán Viktor fennhéjázó magatartása és Csurka István parlamenti szereplése kiábrándított a jobboldalból.

Itt és most szeretnék gratulálni az újsághoz! Nagyon tetszett! Ideje volt már, hogy végre megjelenjen a közéletben egy kiadvány! Hiszem és vallom, hogy Magyarország csak egy utat követhet: ez csakis a radikalizmussal teli jobboldali út! Szomorú ezt kimondani, de mi egy birka nemzet lettünk és nem vagyunk érettek az ún. demokráciára. Az a demokrácia, amit itt 15 éve próbálgatnak, megbukott. Ha a magyarság fent akar maradni vagy 1000 évre ott, ahová ősei hozták, akkor sajnos korbáccsal kell ráébreszteni a valóságra!

Bár, hogy őszinte legyek én ebből a demokráciából nem kérek, ahol minden nemzeti vagyont eladtak, ahol az emberek többsége nyomorog és a mindennapi megélhetési gondjai vannak.

Nem kérek továbbá abból a demokráciából, ahol, aki nem zsidó, nem cigány és nem buzi az már nem is ember.

Sok sikert kívánok nektek munkátokhoz és kívánom, hogy még több embernek tudjatok örömet és hitet szerezni újságotokkal! De, mint racionális ember bevallom újságotokat látva sajnos kételkedem benne, hogy meddig tudtok megjelenni! Ez nem fikázás volt, hanem sajnos a tények megállapítása.

A ti újságotok egyszerű, szerény, nem ordít róla az aktuális botrány, szóval nem hiszem, hogy elkorcsosult többségű magyarságunkat érdekelheti. De a mondás szerint a remény hal meg utoljára! Nem akarom rabolni az időtöket! A lényeg megtisztelnétek, ha felvennétek engem is hírleveletekre és valamilyen módon kapcsolatba tudnék maradni veletek! Kívánom továbbá, hogy lapotok legyen valami újnak a kezdete, és ne sorvadjon a többi jobboldali lap szintjére!

Ui: Bocsi az esetleges helyesírási hibákért, de éjszakás voltam és egy kicsit fáradt vagyok!

Korzár

Koncert ajánló

JÚLIUS 14.
Kárpátia: Tokaj: Hegyalja Fesztivál
JÚLIUS 15.
Ismerős Arcok: Tamási
P. Mobil: Székelyudvarhely: Rock Maraton
JÚLIUS 16.
Kárpátia: Szolnok: tiszaligeti sportcsarnok
P. Mobil: Szolnok
JÚLIUS17.
Ismerős Arcok: Szejkefürdő (Erdély)
JÚLIUS 22.
Ismerős Arcok: Bóly: Kántorock rockfesztivál
Kárpátia: Pilismarót: Motoros találkozó
JÚLIUS 23.
Ismerős Arcok: Pilismarót: Motoros találkozó

Önkénteseket várunk a Frontra!

Újságírókat, fotósokat, terjesztőket várunk a szerkesztőségi csapatba!

Fizetést sajnos belátható ideig nem tudunk adni, csak jó szót és sok munkát. A lapnál mindenki ingyen dolgozik a közös célért, hazánk felszabadításáért. Valljuk, élet-halál harc folyik most hazánkban. Ebben a harcban hathatós fegyver lehet egy hiteles és radikális nemzeti újság.

Fegyverforgató önkénteseket várunk, akik segítenek felrázni, és tartást adni az apátiába süllyedt magyarságnak.

A lapot nem támogatja a Sorsos Alapítvány, hirdetői (sajnos még) nincsenek.

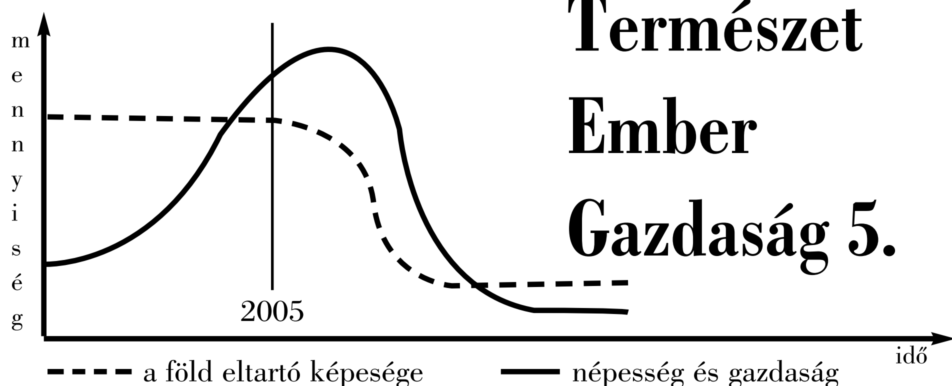
Tisztelt olvasó, az Ön segítségével tudunk kéthetente szöget tenni a megszálló hatalom alfele alá.

Kérjük ajánlja a lapot barátainak, és fizessen elő a nemzeti radikalizmus fegyverére!

IMPRESSZUM

Kiadja és a kiadásért felel: Szabó Tamás
Főszerkesztő: Bognár László
Szerkesztésért felelős: Szabó Tamás
Szerkesztőség címe: 2120 Dunakeszi, Bocskai u. 16.
Nyomda: TIMP KFT. HU ISSN 1786-8408
Telefon: 06–27–348–502, 06–20–579–0946
Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Természet Ember Gazdaság 5.

„Létezhet növekedés egy meghatározott cél eléréséig, de nem létezhet korlátlan, általános érvényű növekedés.”

(E. F. Schumacher)

Mielőtt tovább vizsgálnánk a folytonos gazdasági növekedés következményeként fellépő globális problémákat, nézzük meg mitől lesz maga a növekedés lineáris vagy exponenciális, és voltaképpen mit is jelentenek ezek. Lineárisan nő mondjuk az út hossza, amelyhez tegyük fel, naponta hozzáépítünk 2 km-t. A hatodik napi 2 km megépítését nem befolyásolja az addig elkészült mennyiség. A növekedés mennyisége állandó, az idő múlásával a %-os növekedés az addig elkészült mennyiséghez képest csökken. Egy adott időintervallumban a növekedés mértéke állandó, a művelet bármikor abbahagyható vagy folytatható. Az út nem fogja önmagát gyarapítani. Mi a helyzet ezzel szemben az exponenciális növekedéssel? Adott egy kiinduló mennyiség, ami valamely idő alatt megduplázódik, ez a dupla mennyiség megkétszereződik, és így tovább. Az állandó megkettőződés hirtelen képes óriási számokat produkálni. A kezdetben lassúnak vélt gyarapodás egyszerre csak felgyorsul, és kezelhetetlenné válik. Tegyük fel, megeszünk egy darab 2,5 dkg-os csokoládét, majd minden nap az előző napi dupláját. Vajon hány napig tudjuk tartani fogadalmunkat? A hetedik napon 64 db-ot, mindössze 1,6 kg-ot kell elfogyasztani. A tizennegyedik napon 8192 db, 205 kg, a huszonegyedik napon közel 1 millió 50 ezer db, azaz több, mint 3,5 tonna csokoládé várna elfogyasztásra. A tizenegyedik napi 26 kg-nál úgy gondolom befejeződne kísérletünk, amit könnyen befejezhetünk, kiszállunk belőle. Ám a globális problémákat okozó folyamatokat nem tudjuk ilyen könnyen megállítani, ennélfogva az exponenciális növekedés egy határon túl valóban kezelhetetlenné válik, mégpedig hírtelen. Ha ismerjük egy folyamat éves növekedési rátáját (%/év), könnyen kiszámolhatjuk a megkettőződési időt. A 72-t elosztjuk a %-os növekedéssel. Pl: ha egy ország lakossága évi 2%-kal nő, akkor 72/2=36 év alatt duplázódik meg. Nézzük meg, milyen folyamatok képesek exponenciális növekedésre.

Minden önreprodukálásra képes dolog magában hordozza az exponenciális növekedés képesességét. Nem biztos, hogy ez be is következik, de bármelyik pillanatban, amikor a körülmények kedvezőek számára, a folyamat elindul. A másik csoportba azok a dolgok tartoznak, amelyek növekedése olyan folyamattól függ, amely exponenciálisan növekszik. Az első csoportba tartozik minden élőlény populációja, hiszen azok alapvetően az önreprodukálás által létezhetnek. Ide tartozik a népességnövekedés is. Van a gazdaságban egy dolog, ami szintén magában hordozza az exponenciális növekedés lehetőségét. Ez pedig az ipari tőkeállomány, a gazdasági növekedés alapja. A népesség és a gazdaság exponenciális növekedése egy sor olyan második csoportba tartozó folyamatot indít el a megduplázódási pályán, amelyek erre önmaguktól képtelenek volnának, de mivel növekedésük exponenciálisan gyarapodó folyamat függvénye, így önmaguk is azzá válnak. A népesség és ipari tőkeállomány növekedése maga után vonja a nyersanyagkitermelés, az erőforrás felhasználás, a környezetszennyezés, az árukibocsátás, a szemétkibocsátás, a fakitermelés, a talajerózió, a vízhasználat, a sivatagosodás, a városlakó népesség – hogy csak néhányat említsünk – exponenciális növekedését. Látható, ezek mind-mind kényszerpályára állított járulékos növekmények, a gazdasági fejlődés következményei. Hiszen nem tudja az erdő kivágni önmagát, a talaj sem magától erodálódik, a szemét sem termeli önmagát újra, kell hozzá jó nagy mennyiségű odavaló fölösleges áru, az ásványkincsek sem maguktól jönnek a felszínre egyre nagyobb ütemben.

Az exponenciális növekedést a folyamatban meglévő pozitív visszacsatolás, öngerjesztő hurok okozza, mely ördögi körként visszatér és gerjeszti a folyamatot abban az irányban, amelyben elindult. A negatív visszacsatolási hurok ellentétes hatást vált ki. Egy példa a pozitív visszacsatolásra: Az üvegházhatást okozó gázok egyike a metán (CH4), melynek légkörben való koncentráció-növekedése felmelegedést okoz. Ennek hatására a tundrában olvadás következik be. A hideg miatt eddig kötött formában lévő gáz felszabadul és a légkörbe kerülve újabb felmelegedést okoz, ami újabb olvadást hoz létre. Az ördögi kör folytatódik.

Milyen negatív visszacsatolási hurkot lehetne beépíteni a gazdasági növekedés folyamatába? Gátat tudna vetni mondjuk az állandó energia- és nyersanyaghiány, valamint a fogyasztói kereslet visszaesése. Ha az ipar limitált nyersanyag és energia mennyiséggel gazdálkodhatna, valamint fogyasztói szokásainkon változtatva nem vennénk meg fölösleges árucikkeket, a növekedés megtorpanna, vele együtt minden járulékos probléma, melyekből néhányat fentebb felsoroltunk. „A népesség- és tőkenövekedés mindaddig növeli az ember ökológiai lábnyomát, amíg a fogyasztási preferenciákban és az anyagfelhasználás hatékonyságában nem következnek be alapvető változások. Egyikben sem történt változás.” – vallja D. Meadows.

Rózsás Zoltán

A Magyar Nemzeti Front címe:

1036 Budapest, Kiskorona utca 3.
Telefon: (06 1) 386 4820
honlapcím: www.nemzetifront.hu
Jelentkezzen az MNF elektronikus hírlevelére a magyarnemzetifront@mailbox.hu címen.

MNF könyvtár

a Kiskorona utca 3-ban,
könyv, videó, DVD, CD kölcsönözhető.
Nyitva kedden 15 és 19 óra között.
Szeretettel várja Önöket Matuska Éva.

Lapzárta után érkezett

A ferdehajlamúak felvonulását lelkiismeretes magyar csoportok kísérelték megakadályozni.

A „másság takarodjon máshová” feliratú transzparenssel tiltakozó felháborodott ellentüntetőket a rendkívül nagy számban kivezényelt rohamrendőrség megakadályozta a hatékony fellépésben.

A gusztustalanság parádéjának rendőri biztosítási költségéből vajon hány éhező gyemek ellátását lehetett volna megoldani?

Váltsunk kormányt, váltsunk ellenzéket!

Tévé sarok

Egy bíztatóan induló szép nyári vasárnap reggelemet tettem tönkre, mikor felébredvén, halált megvető bátorsággal helyeztem a jobb kezem hüvelykujját a távirányító gombjára, s bár sejtettem mi vár rám, mégis eltökélten, enyhe nyomást kifejtve az egyes számmal jelzett műanyag korongra, elindítottam a Nap-Kelte című szappanoperákra emlékeztető műsort (ami a két említett produkciót összeköti, az a rendszeresen visszatérő szereplők magas száma és a bugyutaság).

Megrökönyödésemre egy hóbagoly jelent meg a képernyőn, aki ráadásul beszélt is.

A szemzugomból körkörös mozdulatokkal kitörölvén az éjszaka alatt megkeményedett váladékot – hétköznapi nevén csipát – veszem észre, hogy nem más az imént említett egyébként kihaló félben lévő ragadozó madárra emlékeztető egyén, mint B. Péter (rövid ideig, de nem elég rövid ideig) volt miniszterelnök. (Erről egyébként a szebb napokat is látott, önmagát a nemzeti radikalizmus egyetlen hiteles embereként elismerő, Hurka Pista bácsi jut eszembe, aki miután az előző választást megelőzően túlgyűjtötte magát kopogtató cédulából, valószínűleg beijedt gazdái parancsára, mintegy az orbáni szavak reciprokaként kiadhatta a parancsot: – Kevesen vagyunk, de még mindig nem elég kevesen. Ezért mindenki küldjön el még egy embert. Ő maga élen is járt a tavaszi nagytakarításban, úgyhogy ki is lapátolt a pártból egy nagy csomó tisztességes, tenni akaró embert. Nem is szívesen foglalkoznék vele túl hosszan, mert a fogatlan macska már úgysem kerget egereket, de sajnos egészen véletlenül szemtanúja voltam miként trombitálta össze maroknyi csapatát a trianoni gyásznapon a Hősök terére és részesítette őket abban a szerencsében, hogy hallhatták utolsó útmutató prédikációinak egyikét. Összeszorult szívvel láttam miként múlt el – ez esetben is – a világ dicsősége, hiszen a szőkített kefe frizura ugyan még az ég felé meredezik, de a Bocskai ruhán már nem sokáig bírják a gombok a megfeszített „tempót”, és a szavak is egyre lassabban, vontatottabban hagyják el a derék vezér ajkait, a gondolatok pedig mára már annyira zavarosak és követhetetlenek, hogy néhány ember Árpád-sávos zászlójának támaszkodva el-el szunnyadva, akaratán kívül, ezzel is jelezvén a hurkai nemzeti radikalizmus csendes kimúlását.)

Elnézést a kitérőért, de visszatérve B. Péterhez, ez a kedves, derék ember olyan szépen beszél, hogy majdnem könnyek tódulnak sokat látott szemembe. Beszél ő a jobb- és baloldaltól felülemelkedő politizálásról, nemzeti érdekről és, ha nem ismerném őt valószínűleg elismerően csettintenék, de így azonban csak annyit ér el nálam, hogy majdnem visszaalszom. Ekkor azonban egy vágókép után, melyen népviseletbe öltözött asszonyok rétest tartanak a kezükben, következik a Roy és Ádám nevű könnyűzenei formáció, mely arról híres, hogy tizenkét év alatt sem sikerült semmi maradandót alkotni az amúgy sem túl veretes hazai zenei életben. Az öncélú rekedt hangoskodás sikertelenségén felbuzdulva, a fiúk látván a jelenlegi hatalom roma istápolós politikáját, feldolgozták a „Hosszú fekete haj” című opuszt és kiegészülve a valamikor szebb napokat is látott Fekete Vonat nevű csapatból megmaradó két, a szétfolyáshoz közel álló cigány zenésszel próbálják meg újfent az áttörést, bízván a pozitív diszkriminációban, hogy most aztán minden ajtó megnyílik előttük. A Nap Tévé súlyos ajtója szélesre is tárult, eme stílus teremtő próbálkozás előtt melyet talán roma rap and rollként tudnék meghatározni. A műsorvezető, aki nem más, mint a vasárnap délelőttönként megszokott, szinte minden vendégének a hosszú körmondataival és gyengécske sport hasonlataival elvtelenül csontig benyaló L. T. Károly, aki bagaméri fehér öltöny költeményében – melyet maximum Torgyán doktoron csodálhattunk eddig csak meg – rögtönöz egy kis cigány nyelvleckét is a „sukár” szó jelentésének a szánkba rágásával. Elhangoznak még továbbá az „unikumok vagytok”, a „Royt szeretik a romák” és a „nincs benned vonó” mondatok, melyek után üdítőleg hat az ismételten érthetetlen vágókép, rétest szorongató népviseletbe öltözött asszonyokkal. Ezek után rövid híradó H. Andrea tolmácsolásában, akinek a szemei alatt egyre mélyebb árkokat szánt az évek óta tartó hajnali ébredés.

8 óra 12. jön T. Péter, aki hol az SZDSZ, hol pedig a FIDESZ nevű liberális pártban kamatoztatja politikai éleslátását. Ezen a délelőttön egy visszafogott, kiváló elemzést hallhatunk tőle főként az MSZP-ről, de még saját pártját sem kíméli néhol szavaival. Úgy látszik, ez lehet a trend a politikai reklámszakemberek háza táján, miután mindkettő illető, akit említettem (B. Péter-MDF és T. Péter-FIDESZ) szinte felülemelkedve a hétköznapi torzsalkodáson, kívülállóként próbál megnyilatkozni, így szerezni a bizonytalan szavazók táborából minél többet a saját pártjának.

A műsornak azonban még mindig nem volt vége, sőt…. Jött Győzike és a mélyinterjú. Idéznék párat Győzikétől:

– tényleg a szavak embere vagyok, de nem talaalok szavakat
– mindenhol kákát keresnek
– bevállatam önmagamat
– a lakaasba nincs élő virág, bocsaanat élővilág
– Istennel nem lehet jaaccani
– csinaalhacc te baarmit, akkor is cigány maracc

Hát, kedves Győzike itt az ideje eloszlatni pár tévhitedet:

1. Bárki is hitette el veled, hogy a szavak embere vagy becsapott. Szókincsed valószínűleg még Horn Gyuláénál is kevesebb, nyelvtani ismereteid pedig a kisegítő iskola alsó tagozatában is kevésnek bizonyulna.

2. Külföldön – útlevelednek hála – te magyarnak számítasz, ezáltal pedig minket ítélnek meg általad. Például Törökországban, ahogy viselkedtél minket jártattál le az üvöltözéssel, a köpködéssel. Tehát a „csinaalhacc te baarmit akkor is cigaany maracc” mondat így hangzik helyesen: Bármit csinálhatsz, ha cigány vagy (legfeljebb majd rasszizmust kiáltunk).

3. Istennel nem lehet játszani. Na ezzel az eggyel tényleg egyet értek. De Istennek nem biztos, hogy tetszik mikor nevét beleszövöd káromkodásaidba, vagy mikor feleséged áltерhessége hallatán azt kiabáltad, hogy a születendő fiúgyermek majd mindenkibe beleveri a …t. És még sorolhatnám.

Egy szónak is száz a vége van itt egy elég egyszerű salgótarjáni, exhibicionista cigány fiú, aki jó pénzért még a végbelét is engedné bekameráztatani, és aki csak később fog rájönni mi mindene fog elúszni ezért a pár év talmi csillogásért cserébe.

Búcsúzóul még annyit, hogy pont jegyzeteim írása közben zúdult rám a londoni események híre, és erről egy régebbi, de talán újra leporolható vicc jut eszembe: mikor Saron 2001. szeptember 11-én felhívja George Bush-t és biztosítja maximális együttérzéséről Amerikát, és mondja, hogy:

– Izrael népe egy emberként támogat benneteket. Ami történt az számunkra is tragédia.

– De hát miről beszélsz Ariel? – kérdez vissza az értetlenkedő Bush.

Saron erre lecsapja a kagylót és bosszankodik:

– A fenébe, mindig elfeledkezem arról az átkozott időzóna eltolódásról.

nedudki

Az újság kapható:

Országszerte a nemzeti könyvesboltokban és a budapeti újságárusoknál.

Előfizethető rózsaszín csekken a 2120 Dunakeszi, Bocskai utca 16. címre.

Az újságot zárt borítékban küldjük előfizetőinknek.

Éves előfizetés: 4000 Ft.
Féléves előfizetés: 2000 Ft.
Negyedéves előfizetés: 1000 Ft.
Telefon: 06-27-348-502, 06-20-579-0946
Elektronikus levél: front56@yahoo.ie

